

ΝΕΟΕΔΔΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ.

Ο ἐκ τῶν ὁρῶν αἰτοῦ στίχους γνωστὸς τῷ ἔλληνικῷ κοινῷ καὶ τοῖς ἀναγνώσταις τῆς Κλειοῦς νεαρὸς ποιητῆς κ. I. Πολέμης συλλέξας ἐν κομφῷ τύμῳ τὰ ἐν περιοδιοῖς φύλλοις καὶ ἐφημερίσιο δημοσιεύσεντα ἀπὸ πενταετίας ἔργα του, προσθέσας δὲ τούτοις οὐχὶ εὐάριθμα ἐντελῶς ἀνέκδοτα, ἐξέδωκεν ἅρτι ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὸν τίτλον: Χειμώνανθοι. Ο χειμώνανθος εἶναι δενδρύλλιον, οὐ τὰ ὀχρᾶ εὐάριθμη ἄνθη διανοίγονται παρήγορα ἐπὶ τῶν ἀφύλλων καὶ ἕταρῶν κλάδων ἐν μέσῳ χειμῶνι, ὅτε ἡ φύσις πᾶσα πενθεῖ, ὡς ἀναμνήσεις καλῶν ἡμερῶν ἐν ἀποχῇ καὶ τετάλαιπωρημένη ψυχῆς. Καὶ διποιητής ἐν τῇ πρώτῃ σελίδῃ τοῦ τομίου ἐξηγεῖ τὸν λόγον, δι' ὃν ἔστεψε τοὺς στίχους του κλαδὸν χειμωνάνθου:

Σῶν τὸν χειμώνανθὸν π^τ ἀνθίζει
ἀπάνω^τ εἰς ἀφύλλα κλαδία,
΄ τοὺς πάγους λούλουδα χαρίζει
καὶ^τ εἰς τὸ χειμῶνα μυρωδία.
ἔτο^τ ἡ καρδία μου ἔχει μάδει
— τρελλὴ καρδία που ἀγαπᾷ —
μέσα^τ τοὺς πόνους, μέσ^τ εἰς τὰ πάθη
γλυκὰ τραγούδια νὰ σκορπῇ.

Αλλὰ καὶ δι' ἄλλον λόγον εἰρίσκει τις ἀρμόδοντα τὸν εὐάριθμη τίτλον εἰς τὴν ποιητικὴν συλλογὴν, τοῦ K. Πολέμη, διτι χαρίζει καὶ αὐτῇ, ἥπως διχειμώνανθος λούλουδα εἰς τοὺς πάγους τῆς συγχρόνου ήμηδην φιλολογίας καὶ μυρωδιαὶ εἰς τὸν χειμῶνα μας τὸν ποιητικόν. Ο διεξερχόμενος τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου αἰσθάνεται τὴν αὐτήν γλυκεῖαν καὶ ἡμερον ἀπόλαυσιν, ἦν διρέπω χειμωνάνθου κλαδίσκους. Ἀρωματίζεται δι ψυχῆς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἀποτελεσμένου δειλοῦ, εὐγενοῦς, περιπαθοῦς αἰσθήματος τῆς ἀγάπης, ητοις πληροῦ ὅλους; ὅλους τῆς συλλογῆς τοὺς στίχους, δὲ μὲν ὡς μητρικὴ στοργή, δὲ δι' ὡς ἀδελφική, κατὰ τὸ πλεῖστον δύμως ὡς ἔρως, ἔρως ἀγνὸς καὶ ἄξιος τοῦ ἐνδύματος, ἔρως δὲ ἐμπνέει Ἀφροδίτη ή Οὐρανία.

Τινὲς εὑρίσκουσι τοῦτο κυρίως τὸ ἐλάττωμα ἐν τῇ ποιήσει τοῦ κ. Πολέμη, διτι μίαν μόνην χορδὴν ἔχει διὰλλως εὐφωνοτάτη λύρα αὐτοῦ, τὸν χορδὴν τῆς ἀγάπης. Ναὶ, ἀλλ' διὰλλος τεχνίτης καὶ ἐπὶ μάς μόνης χορδῆς δύναται νὸν ἐπελέσθη παντὸς εἴδους ποικιλωδίας, ἥπως δι Παγανίνης ἐπὶ τοῦ μονοχόρδου βιολίου του· τίς δ' εἰς γλυκυφωνοτέρα τῆς ἐρωτικῆς χορδῆς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πολυχόρδῳ λύρᾳ τοῦ Γκάτε, τοῦ Οργάνω; καὶ τίνα ἀλλήν παρὰ ταύτην ἔκρουσαν οἱ τρέμοντες δάκτυλοι τοῦ Πετράρχου, τοῦ Χάινε, τοῦ Μυστέ; Ἀλλως δὲ εἴνε τέσσι ἀσήμαντον τάχα πρᾶγμα διαγάπη ἐν τῇ ἀνδρωτῷ ἡσηῇ, αὐτὴν ἔρως ἡς μόνης στηρίζεται ἡσην ἀνδράρχη γηνῆ εὐτυχία; Καὶ πόσα εἴνε τὰ ἔργα ἐκεῖνα τῆς τέχνης, ἀτινα διέρως τῆς γυναικὸς δὲν ἐνέπνευσεν; Αὗται αἱ Μοῦσαι δὲν εἴνε γυνάκες;

Η ποίησις τοῦ κ. Πολέμη δὲν περιβάλλεται μόδι καλλίους θαμβούντος, δὲν εἶναι ὑφιστερῆς καὶ αἰθεροβάμων, εἶναι γλυκεῖα, συμπαθής, εὔμορφος ἐν τῇ ἐπιτυχεῖ συλλήψει καὶ τῇ ρύμικωτάτῃ ἐκτελέσει. Καὶ τὰ θέματα δὲ αὐτοῦ καὶ οἱ τίτλοι τῶν ποιημάτων δὲν φέρονται πομπάδεις. Ο ποιητής γνωρίζει καλλίστα διτι δέξια οἰουδήποτε ἔργου τέχνης δὲν συνιστάται κυρίως εἰς τὸ τὸ παριστῆ, ἀλλὰ πῶς τὸ παριστῆ.

Καὶ ἀντὶ διὰ πεζῶν φράσεων ν' ἀναπτύξωμεν τὸν τρόπον δι' οὐδὲν νεαρὸς ποιητῆς κατορθοῦ αὐτὰ τὰ ἀπλούστατα καὶ λιτότατα θέματα νὰ πραγματευθῆ μετ' ίδιαζουστής χάριτος, προτυμόμεν μὲν δείγματα νὰ δρέψωμεν ἀνδοπήθεις τινας κλαδίσκους ἐκ τῶν Χειμωνάνθων:

΄Στὸ πλεῖ φέγγη τὸ κέρι, δόργυρά μου οἱ τόγχοι
καὶ^τ εἰς τραπέζι απλωντανται χλιάδες στίχοι,
΄Ολοι βγαλμένοι ἀπ' τὴν καρδία ποὺ μέρα νύκτα κλαίει.
΄κ' ἔνας^τ ετόνος μιλεῖ καὶ τέτοια λόγια λέει:
— Καλέ, εἰς διχειμώνας^τ αἰώνια;
Δὲν είναι ὄποις ήταν^τ ετόνος περασμένα χρόνια.
Κ' ἔνας^τ τοὺς λέγω, ἐνῷ κρυφὰ μὲ δάκρυα τοὺς βρέχω:
— Άπ' τὴν καρδία μου βγήκατε, δὲν ἔρετε τί ἔχω;

Τί ἔκανα^τ μάτια σου καὶ κάνοντας πᾶς δὲν βλέπουν;
Μήπως δὲν τὰ τραγούδησα μὲ στίχους ποὺ τοὺς πρέπουν;
Μήπως δὲν τοὺς ἔχάρισα κάθε χαρά μου ἀκέρια;
Μήπως δὲν τάκαν^τ ἀδελφούς μὲ τούρανοῦ τάστερια;
Καὶ τάκουσαν τὰ μάτια σου καὶ τῶν^τ εἰς ταλλο λέει:
— Δὲν φταῖμ^τ εμέτις τὰ διστιχα, μον'^τ δικαία τῆς φταίσι.

Πῶς τῆς ἀρέστη, καὶ πότε σκληρὸν νὰ μὲ πειράζῃ!
μού κάνει τάχα πᾶς πονεῖ καὶ πᾶς ἀναστενάζει.
Γεμίζουσαν οἱ στένογμοι τὸ θύλακό μου στήνια,
Κ' ἔνδι πονεῖ^τ ετόνος πέφματα, ἐγὼ πονῶ^τ τὰ τάληδεια!

΄Ο΄Ερωτας^τ παντρεύθηκε τὴ Ζήλεια^τ τὴν καρδιά μου
κ' ἔγεννησαν χίλια παιδιά, τὰ χίλια βάσταν μου.

΄Ο ἐκ διακοσίων καὶ ἐπέκεινα σελίδων τόμος τῶν Χειμωνάνθων διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὡν τὸ δεύτερον περιέχει ἔμμετρα διηγήματα, γεγραμμένα σχεδὸν ἀπταίστως κατὰ τὸν τύπον τῶν δημωδῶν ἀσμάτων.

΄Αλλ' δι πρωσπικότης τοῦ ποιητοῦ κυρίως αἰώνιον τὸν δακρύουσαν ἀσμάτιον, μέρει πανταχότερον ποιητής τοῦ ποιητοῦ καὶ τὴν δακρύουσαν ἀσμάτιον μειώσαν, τὴν μεταπίπτουσαν ἀπὸ τῆς λύπης εἰς τὴν χαράν, χαρακτηρίζει τὸ διπό τὸν τίτλον καρδία καὶ λύπη ποίημα, τὸ δρίστον ζεις τῶν ἔργων τοῦ ποιητοῦ. Όπως ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ, ἔτσι καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ: ζευγάρι πάντας^τ ζῆ^τ δι λύπη^τ δι χαρὰ^τ μαζῆ.

Φ. A. Σ. εἰς Σμύρνην. Τὸ αἰτηθὲν τεῦχος
ἀπετάλη, ἀναμένομεν δὲ νευτερα. — κ. Α. Μ.
εἰς Ἀγχίαλον. Συνεμορφώδημεν πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν
Σας καὶ ἐπίζομεν νὰ ἥσθε^τ ἡδη κάτοχος
συγειῶν^τ επιστολῶν. — κ. Θ. Β. εἰς Κωνσταντίνοιν.
΄Ελήφθησαν. — κ. Ι. Χ. εἰς Γαλάζιον. Πρός
τοὺς νέους συνδρομητάς Σας ἀπεστέλλαμεν τὰ μέρη
τοῦδε ἐκδεδομένα τεύχη. — κ. Α. Γ. Ζ. εἰς Βι-

τιωνία. Τοὺς ὑπόδειγμέντας τὴν ἔνεγραψαμεν
μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν μαζὶ καὶ ἀπεστέλλων
τὰ μέρη τοῦδε φυλλάδια. — Τὸ τίμημα^τ ἔλληψη^τ
εἰς Τάλλαν. Παρακαλοῦμεν νὰ μάς ἀποστέλλητε
τόδι. Έλάβομεν διπό σημείωσιν, πρὸς δὲ τὸν νέον^τ
συνδρομητήν^τ. Σας^τ ἀπεστέλλαμεν ἀμέσως τὰ^τ ἀπ'
ἀρχῆς τοῦ^τ εἰς τούτου τεύχη. — κ. Ι. Ζ. εἰς Βα-

τούμ. Έλήφθησαν καὶ Σας^τ εὐχαριστοῦμεν δερμάτων.
Πρὸς τοὺς νέους συνδρομητάς^τ ἀπεστέλλαμεν τὰ
τεύχη, περὶ δὲ τῶν τόμων διὰ φροντίσωμεν ἔπως
ἐπίστησις ἀποταλῶσιν. — κ. Μ. Φ. εἰς Κάιρον.
΄Ελήφθησαν καὶ Σας^τ εὐχαριστοῦμεν δερμάτων, τοὺς
τόμους δὲ λάβτει μὲ τὴν πρώτην εὐκαριοτίαν. —
κ. Μ. Μ. εἰς Μελτόπολην, Κ. Ε. εἰς Τραπέζουντα.
΄Ελήφθησαν καὶ Σας^τ εὐχαριστοῦμεν. — κ. Δ. Α.
εἰς Τάλλαν. Παρακαλοῦμεν νὰ μάς ἀποστέλλητε
αὐτὴν δια τοῦ αὐτοῦ ταχυδρομείου. — κ. Ι. Μ.
εἰς Λευκωσίαν. Έλήφθησαν καὶ ἀμέσως ἀπεστάλη
μεσον Lloyd, τὰ λοιπά λίαν προσεχώς. — κ. Ι. Γ.
Ρ. εἰς Μιτιλήνην. Θ' ἀρχίσωμεν τὴν ἀποστολήν.
— κ. Δ. Η. εἰς Γαλάζιον. Σας^τ εὐχαριστοῦμεν
διὰ τὰς πρὸς ήδη φιλικὰς διαδέσεις Σας. — κ.
Ν. Β. εἰς Ζαγαρίκην. Β' οπημεώδημεν καὶ Σας^τ
εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φιλικήν φροντίδα. — Mr.
A. G. M. à Andrinople. Nous vous remer-

cions pour votre remise, mais nous doutons de pouvoir vous procurer les N. désirés.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Ό αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας Δόμη Πέτρος δι B'. (μετὰ εἰκόνος). — Η Αιρόπολης τῶν Αθηνῶν. μπὸ Εὐγενίου Ζωμαρίδου (τέλος). — Η Χειλοδόν υπὸ Κ. Ιεροκλέους (μετὰ εἰκόνος). — Νοσταλγία. Πούρημα υπὸ Αριστομένους Προβελέγου. — Περὶ δερμάτων της φαγητού. — Περὶ ιαπωνικῆς τυπογραφίας. — Σαπφώ (μυθιστορία ἐκ τῆς ἔλληνικῆς ἀρχαιότητος — συνέχεια καὶ τέλος). — Πινακοθήκη, ἡτοι ἔρμηνεια των εἰκόνων. — Ποικίλα. (Κωμικὴ τραγωδία). — Ἀμερικανὸς ἐκατομμυριοῦσχος. — Στατιστικὴ ἱππων. — Ο τύπος τὸν Ιταλία. — Τὰ ια εἰν Παρισίοις.) — Επιστήμη καὶ Καλλιτεχνία. (Βραβεῖον χριλίων φράγκων. — Ἀρχαῖα Ρωμαϊκὴ τεύχος ἐν Λονδίνῳ. — Αρχαῖα καὶ νέα. — Ο ἡλεκτρισμὸς ὡς ὀμέσος βιοποριστική πηγή. — Φιλαί τοῦ χάρτου. — Μαρμάρινον ἄγαλμα πυργάκου. — Αρχαῖον Ρωμαϊκὸν τεύχος ἐν Λονδίνῳ. — Βιβλιοθήκη. — Νεοελληνικὴ ποίησις. — Μικρὰ Αλληλογραφία. ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Δόμη Πέτρος δι B'., Αὐτοκράτωρ τῆς Βρασιλίας (ἐν σελ. 145). — Τὸ ἄνδη τοῦ Μαΐου. Εἰκὼν υπὸ R. Beyeschlag (ἐν σελ. 149). — Τὸ πρότον ὡν. Εἰκὼν υπὸ Anton Rotta (ἐν σελ. 153). — Ανάπτωσις ἐκ τοῦ ταξειδίου. Εἰκὼν ὑπὸ Marie Lauz (ἐν σελ. 156).

*Εκδότης Π. Δ. ΖΥΤΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐν τῆς Neue Papiermanufactur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.